

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 218

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE			
27.	— Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015	2	Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Galați cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială.....	14
	Convenție între România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit	2–10		
303.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015.....	10	★	
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
344.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al sitului de importanță comunitară „Fânețele seculare Ponoare”	11	★	
	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
18.	— Normă privind criteriile pentru evaluarea impactului intrării în dificultate a unui asigurător asupra pieței de asigurări și asupra altor asigurători	12–13	Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Târgu Mureș cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială	15
	★			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind ratificarea Convenției dintre România
și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri
și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit,
semnată la Oslo la 27 aprilie 2015**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA**AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU**

București, 17 martie 2016.

Nr. 27.

CONVENȚIE

**între România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri
și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit**

România și Regatul Norvegiei,
dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt, în special:

a) în cazul Norvegiei:

- (i) impozitul național pe venit;
- (ii) impozitul județean municipal pe venit;
- (iii) impozitul municipal pe venit;
- (iv) impozitul național referitor la venitul din explorarea și exploatarea resurselor submarine de petrol și din activitățile și munca legate de acestea, inclusiv din transportul prin conducte al petrolului produs; și
- (v) impozitul național pe remunerațiile artiștilor nerezidenți (denumite, în continuare, „impozit norvegian”)

b) în cazul României:

- (i) impozitul pe venit; și
- (ii) impozitul pe profit (denumite, în continuare, „impozit român”).

4. Convenția se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau substanțial similare care sunt stabilite după data semnării convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor notifica reciproc cu privire la orice modificări semnificative care au fost făcute în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3**Definiții generale**

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

- a) termenul „Norvegia” înseamnă Regatul Norvegiei și include teritoriul terestru, apele interioare, marea teritorială și zona de dincolo de marea teritorială asupra căreia Regatul Norvegiei, în conformitate cu legislația norvegiană și cu dreptul internațional, își poate exercita drepturile sale cu privire la fundul mării și subsolul și resursele naturale ale acestora; termenul nu include Svalbard, Jan Mayen și teritoriile dependente norvegiene;
- b) termenul „România” înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra căreia România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și

zona economică exclusivă asupra căreia România exercită drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

c) expresiile „un stat contractant” și „celălalt stat contractant” înseamnă România sau Norvegia, după cum cere contextul;

d) termenul „persoană” include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul „societate” înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este tratată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;

f) termenul „întreprindere” este folosit în cazul desfășurării oricărei activități de afaceri;

g) expresiile „întreprindere a unui stat contractant” și „întreprindere a celuilalt stat contractant” înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) expresia „trafic internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri dintr-un stat contractant;

i) expresia „autoritate competentă” înseamnă:

(i) în cazul Norvegiei, ministrul finanțelor sau reprezentantul autorizat al ministrului;

(ii) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

j) termenul „național” înseamnă:

(i) în cazul Norvegiei, orice persoană fizică având naționalitatea sau cetățenia Norvegiei și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Norvegia;

(ii) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia română în conformitate cu legislația României și orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

k) expresia „activitate de afaceri” include de asemenea prestarea unor servicii profesionale și a altor activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației aceluși stat referitoare la impozitele pentru care se aplică convenția, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale aplicabile în acel stat prevalând asupra înțelesului dat termenului în baza altor legi ale aceluși stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia „rezident al unui stat contractant” înseamnă orice persoană care, în baza legislației aceluși stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, reședinței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată

rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să stabilească pe calea înțelegerii amiabile statul contractant al cărui rezident va fi considerată o astfel de persoană în sensul convenției, având în vedere locul său efectiv de conducere, locul său de înregistrare și orice alți factori relevanți. În lipsa unei astfel de înțelegeri, o astfel de persoană nu va fi îndreptățită la nicio înlesnire sau scutire de impozit prevăzută de prezenta convenție, cu excepția situației și în măsura în care autoritățile competente ale statelor contractante convin altfel.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia „sediu permanent” înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia „sediu permanent” include, în special:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții sau de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de douăsprezece luni.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1, 2 și 3, atunci când o întreprindere a unui stat contractant prestează servicii în celălalt stat contractant,

a) prin intermediul unei persoane fizice care este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni; sau

b) pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni și aceste servicii sunt prestate pentru același proiect sau proiecte conexe prin intermediul uneia sau a mai multor persoane fizice care sunt prezente și care prestează astfel de servicii în celălalt stat, activitățile desfășurate în celălalt stat pentru prestarea acestor servicii vor fi considerate ca fiind desfășurate prin intermediul unui sediu permanent al întreprinderii situat în celălalt stat, în afară de cazul când aceste servicii sunt limitate la cele menționate în paragraful 5 care, dacă sunt prestate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluși paragraf. În sensul prezentului paragraf, serviciile prestate de o persoană fizică în numele unei întreprinderi nu vor fi considerate ca fiind prestate de o altă întreprindere prin intermediul acelei persoane fizice, în afară de cazul când cealaltă întreprindere supraveghează, conduce sau controlează modul în care aceste servicii sunt prestate de către persoana fizică.

5. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, expresia „sediu permanent” se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau expoziție;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

6. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 7 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 5 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite de afaceri.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuiilalt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din silvicultură) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia „proprietăți imobiliare” are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare (inclusiv inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în silvicultură), drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi.

ARTICOLUL 7

Profiturile din activitatea de afaceri

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluiași sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceeași prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport naval și aerian

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o activitate de afaceri desfășurată în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a aceluia stat — și impozitează în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și dacă este necesar autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 10% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10% din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Când dividendele sunt realizate și obținute efectiv de un stat contractant, astfel de dividende sunt impozabile numai în acel stat, și anume:

a) în cazul Norvegiei:

(i) Banca Centrală a Norvegiei;

(ii) Fondul Guvernamental de Pensii Global; și

(iii) un organism sau orice entitate deținută în întregime sau în principal de Norvegia, așa cum se poate conveni periodic de către autoritățile competente ale statelor contractante;

b) în cazul României:

(i) Banca Națională a României;

(ii) Banca de Export-Import a României (EXIMBANK); și

(iii) un organism sau orice entitate deținută în întregime sau în principal de România, așa cum se poate conveni periodic de către autoritățile competente ale statelor contractante.

4. Termenul „dividende” folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie și veniturile din înțelegerile care dau dreptul la o participare la profit în măsura stabilită de legislația statului contractant din care provin veniturile.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care sunt plătite dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

6. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor

plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent situat în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

7. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale al oricărei persoane care are legătură cu emiterea sau cesionarea acțiunilor sau a altor drepturi în legătură cu care este plătit dividendul este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei emiteri sau cesionări.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt realizate și obținute efectiv de Guvernul celui alt stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară sau instituție a aceluia Guvern sau subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime Guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul „dobânzi” folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice fel însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo și creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluia stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale al oricărei persoane care are legătură cu emiterea sau cesionarea titlului de creanță în legătură cu care sunt plătite dobânzile este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei emiteri sau cesionări.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul „redevențe” folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale al oricărei persoane care are legătură cu crearea sau cesionarea drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei creări sau cesionări.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare menționate la articolul 6 și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, inclusiv astfel de câștiguri din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate

în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat.

4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a unor drepturi comparabile într-o societate ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele menționate la paragrafele anterioare, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Venituri din activitatea salariată

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17, 18 și 20, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celuiilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent pe care angajatorul îl are în celălalt stat.

3. Prevederile paragrafului 2 nu se aplică remunerațiilor din activitatea salariată desfășurată în cadrul închirierii de forță de muncă.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 15

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau al unui organ similar al unei societăți care este rezidentă a celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 16

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile desfășurate de artiștii de spectacol sau de sportivi într-un stat contractant dacă vizita în acel stat este suportată în totalitate sau în principal din fonduri publice ale

unuia sau ale ambelor state contractante sau ale subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora. În această situație, veniturile sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident artistul de spectacol sau sportivul.

ARTICOLUL 17

Pensii, anuități și plăți în baza sistemului de securitate socială

1. Pensile și alte plăți similare, anuitățile și plățile în baza sistemului de securitate socială, provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de plăți sunt de asemenea impozabile în statul din care provin, însă impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută.

3. Termenul „anuitate” înseamnă o sumă determinată, plătită unei persoane fizice periodic, la date stabilite, în timpul vieții sau pentru o perioadă de timp specificată sau determinabilă, în baza unei obligații de efectuare a plăților în schimbul unei considerații adecvate și complete, în bani sau în echivalent.

ARTICOLUL 18

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat sau subdiviziunii, autorității sau unității, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a aceluia stat; și

- (i) este un național al aceluia stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a aceluia stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. Prevederile articolelor 14, 15 și 16 se aplică salariilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 19

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior vizitei sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat, numai în scopul educației sau pregătirii sale, nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara aceluia stat.

ARTICOLUL 20

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care vizitează Norvegia pentru o perioadă care nu depășește doi ani numai în scopul de a preda sau de a efectua cercetare la o universitate, colegiu, școală sau la o altă instituție educațională recunoscută din Norvegia și care este sau a fost rezidentă a României, imediat anterior acelei vizite, este scutită de impozit în Norvegia pentru orice remunerație primită pentru o astfel de predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor din activitățile de cercetare dacă asemenea activități nu sunt întreprinse de persoana fizică în interes public, ci, în principal, în beneficiul privat al unei persoane sau al unor persoane.

ARTICOLUL 21

Activități off-shore

1. Prevederile prezentului articol se aplică prin derogare de la orice alte prevederi ale prezentei convenții.

2. Sub rezerva paragrafelor 3 și 4 ale prezentului articol, o persoană care este rezidentă a unui stat contractant și care desfășoară activități off-shore în celălalt stat contractant în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale situate în celălalt stat se consideră că, în legătură cu acele activități, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat prin intermediul unui sediu permanent situat acolo.

3. Prevederile paragrafului 2 și ale subparagrafului b) al paragrafului 6 nu se aplică atunci când activitățile sunt desfășurate pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat. Totuși, în vederea aplicării prezentului paragraf:

a) activitățile desfășurate de o întreprindere asociată cu o altă întreprindere se consideră a fi desfășurate de întreprinderea cu care este asociată dacă activitățile în cauză sunt în mod substanțial aceleași ca și cele desfășurate de ultima întreprindere menționată;

b) două întreprinderi se consideră că sunt asociate dacă:

- (i) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau
- (ii) aceeași persoană sau persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul ambelor întreprinderi.

4. Profiturile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din transportul de bunuri sau de personal către o locație sau între locații, atunci când activitățile care au legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale se desfășoară într-un stat contractant, sau din exploatarea remorcherelor și a altor nave care sunt auxiliare unor astfel de activități sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezidentă întreprinderea.

5. a) Sub rezerva subparagrafului b) al prezentului paragraf, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată care are legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat, în măsura în care activitățile sunt desfășurate off-shore în celălalt stat. Totuși, astfel de remunerații sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă activitatea salariată se desfășoară off-shore pentru un angajator care nu este un rezident al celuilalt stat și cu condiția ca activitatea salariată să se desfășoare pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat.

b) Salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată desfășurată la bordul unei nave sau aeronave implicată în transportul de bunuri sau de personal către o locație sau între locații, atunci când activitățile care au legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale se desfășoară în celălalt stat contractant, sau pentru o activitate salariată desfășurată la bordul remorcherelor sau al altor nave care sunt exploatate auxiliar acestor activități sunt impozabile în statul în care este rezidentă întreprinderea care desfășoară astfel de activități.

6. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea:

- a) drepturilor de explorare sau exploatare; sau
- b) proprietății situate în celălalt stat contractant și care este folosită în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării

sau a subsolului sau a resurselor lor naturale situate în celălalt stat; sau

c) acțiunilor a căror valoare sau a căror parte majoritară a valorii rezultă direct sau indirect din astfel de drepturi sau astfel de proprietate sau din astfel de drepturi sau astfel de proprietate luate împreună

sunt impozabile în celălalt stat.

În prezentul paragraf „drepturi de explorare sau exploatare” înseamnă drepturi la active care urmează să fie produse din explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale din celălalt stat contractant, inclusiv drepturi la interese în sau la beneficiul unor astfel de active.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții și care provin din celălalt stat contractant sunt de asemenea impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 23

Eliminarea dublei impuneri

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

1. În cazul Norvegiei:

Sub rezerva prevederilor legislației Norvegiei referitoare la deducerea la calculul impozitului norvegian a impozitului plătit într-un teritoriu din afara Norvegiei (care nu afectează principiul general al prezentului articol):

a) Când un rezident al Norvegiei realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în România, Norvegia va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România pentru acele venituri.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă veniturilor care sunt impozitate în România.

b) Când, în conformitate cu orice prevedere din convenție, veniturile obținute de un rezident al Norvegiei sunt scutite de impozit în Norvegia, Norvegia poate cu toate acestea să includă astfel de venituri în baza de impozitare, însă va acorda ca deducere din impozitul norvegian pe venit acea parte a impozitului pe venit care este atribuibilă veniturilor realizate în România.

2. În cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în Norvegia, România va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Norvegia.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă veniturilor care sunt impozitate în Norvegia.

ARTICOLUL 24

Nediscriminarea

1. Naționali unii stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Prin derogare de la prevederile articolului 1, această prevedere se aplică de asemenea persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al cărui capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat niciunei impozitari sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 25

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că din cauza măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 24, acelei autorități competente a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitari care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor anterioare.

ARTICOLUL 26

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a aceluia stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare. Fără a aduce atingere celor de mai sus, informațiile primite de un stat contractant pot fi folosite în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi folosite în asemenea alte scopuri în baza legislației ambelor state și autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această folosire.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluia sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a aceluia sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (*ordre public*).

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împrumutnic sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

ARTICOLUL 27

Asistență în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a prezentului articol.

2. Expresia „creanță fiscală” folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei

convenții sau oricărui alt instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau de conservare legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant are titlu executoriu în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celui alt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celui alt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor de conservare, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celui alt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile de conservare cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celui alt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu are titlu executoriu în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației aceluia stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă celei creanțe fiscale în baza legislației celui alt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celui alt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care are titlu executoriu în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat, sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celui alt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celui alt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile prezentului articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluia sau a celui alt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice (*ordre public*);

c) să asigure asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau de conservare, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) să asigure asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

1. Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

2. În măsura în care, datorită privilegiilor fiscale acordate membrilor misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri internaționale speciale, veniturile nu sunt supuse impozitării în statul acreditat, dreptul de impozitare revine statului acreditat.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Fiecare dintre statele contractante va notifica în scris, pe cale diplomatică, celălalt stat contractant cu privire la îndeplinirea procedurilor cerute de legislația sa pentru intrarea în vigoare a prezentei convenții.

Drept care subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Semnată la 27 aprilie 2015, la Oslo, în două exemplare originale, în limbile română, norvegiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

PENTRU ROMÂNIA,
Bogdan Lucian Aureescu,
ministrul afacerilor externe

PENTRU REGATUL NORVEGIEI,
Børge Brende,
ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 martie 2016.
Nr. 303.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management al sitului de importanță comunitară „Fânețele seculare Ponoare”

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 104.002 din 30 iunie 2015 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Suceava — Decizia etapei de încadrare nr. 24 din 12 martie 2013, Avizul Ministerului Culturii nr. 1.424 din 11 aprilie 2013, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 225.609 din 29 ianuarie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 36.319 din 8 mai 2013 și Adresa Direcției generale păduri nr. 13.442/CD din 12 noiembrie 2014,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului de importanță comunitară „Fânețele seculare Ponoare”, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 15 februarie 2016.

Nr. 344.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

privind criteriile pentru evaluarea impactului intrării în dificultate a unui asigurător asupra pieței de asigurări și asupra altor asigurători

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 160 lit. l) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, în urma deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 9 martie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I

Domeniu de aplicare

Art. 1. — În sensul prevederilor art. 42 alin. (1) lit. a), alin. (2) și art. 43 alin. (1) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, prezenta normă reglementează criteriile pentru evaluarea impactului pe care intrarea în dificultate a unui asigurător l-ar putea avea asupra pieței asigurărilor, asupra altor asigurători, asupra condițiilor de finanțare și asupra economiei reale, ca urmare a naturii activității sale, a structurii acționariatului, a formei juridice, a profilului de risc, a dimensiunii și a statutului juridic sau a interconexiunii sale cu alți asigurători și a domeniului și complexității de activitate, precum și potențialele efecte pe care situația de dificultate și lichidarea sa ulterioară prin procedurile de insolvență le-ar avea.

CAPITOLUL II

Analiza strategiilor, procedurilor și mecanismelor puse în aplicare de asigurători

Art. 2. — (1) Direcția care exercită funcția de supraveghere, în funcție de criteriile pentru procesul de evaluare a impactului intrării în dificultate a unui asigurător, analizează dispozițiile, strategiile, procedurile și mecanismele puse în aplicare de asigurători pentru a se conforma prevederilor Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și evaluează:

a) riscurile la care sunt expuși sau ar putea fi expuși asigurătorii;

b) riscurile la care un asigurător expune piața asigurărilor, având în vedere identificarea și măsurarea riscului sistemic;

c) riscurile evidențiate în urma simulărilor de criză, având în vedere natura, amploarea și complexitatea activităților unui asigurător.

(2) Pe baza analizei menționate la alin. (1), direcția care exercită funcția de supraveghere stabilește dacă dispozițiile, strategiile, procedurile și mecanismele puse în aplicare de asigurători, fondurile proprii și lichiditatea deținută de aceștia asigură o acoperire adecvată a riscurilor.

(3) Direcția care exercită funcția de supraveghere stabilește frecvența și intensitatea analizei menționate la alin. (1), în funcție de dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de asigurătorul în cauză, profilul de risc, structura acționariatului, statutul și forma juridică, apartenența la un sistem de protecție instituțională, precum și de principiul proporționalității.

Art. 3. — (1) În cazul dimensiunii activității unui asigurător, direcția care exercită funcția de supraveghere analizează:

a) total active;

b) total obligații;

c) număr contracte de asigurare în vigoare la data de referință, pe clase de asigurare/tip produs;

d) număr dosare de daune avizate și nelichidate la data de referință, pe clase de asigurare/tip produs;

e) venituri și cheltuieli din activitatea de asigurări generale și asigurări de viață;

f) număr contracte de asigurare noi încheiate în perioada de referință, pe clase de asigurare/tip produs;

g) număr dosare de daună avizate în perioada de referință, pe clase de asigurare/tip produs;

h) număr dosare de daună achitate în perioada de referință, pe clase de asigurare/tip produs.

(2) În ceea ce privește natura activității asigurătorului, direcția care exercită funcția de supraveghere analizează viabilitatea și sustenabilitatea strategiei acestuia, ca parte a procesului de supraveghere.

(3) În ceea ce privește amploarea și complexitatea activităților desfășurate de asigurătorul în cauză, direcția care exercită funcția de supraveghere analizează:

a) numărul de asigurați, defalcat pe persoane fizice și juridice;

b) canalul de distribuție;

c) numărul de agenții/sucursale pe teritoriul României;

d) numărul de sucursale pe teritoriul altor state membre și clasele de asigurare practicate;

e) funcțiile critice realizate de către asigurător pentru entități afiliate sau de către entitățile afiliate pentru asigurător;

f) funcțiile critice și liniile de activitate de bază realizate de asigurător atât în România, cât și în fiecare stat membru, inclusiv acceptările în reasigurare;

g) cota de piață deținută de asigurător, pe fiecare clasă de asigurare atât în România, cât și în statele membre;

h) obligații rezultate din activitatea desfășurată pe teritoriul altor state membre;

i) active care acoperă obligațiile rezultate din activitatea pe teritoriul altor state membre.

(4) În ceea ce privește profilul de risc al asigurătorului, direcția care exercită funcția de supraveghere analizează riscurile cu care se confruntă asigurătorul, pe baza rapoartelor ORSA, precum și adecvarea fondurilor proprii raportat la dimensiunea și complexitatea activității asigurătorului.

(5) În ceea ce privește structura acționariatului asigurătorului, direcția care exercită funcția de supraveghere analizează dacă acționarii au capacitatea financiară necesară redresării asigurătorului.

(6) În ceea ce privește statutul și forma juridică, direcția care exercită funcția de supraveghere analizează dacă:

a) asigurătorul practică clasele de asigurare pentru care a fost autorizat;

b) asigurătorul deține un model intern de calcul al cerinței de capital de solvabilitate;

c) asigurătorul aparține unui grup, așa cum este definit la art. 1 alin. (2) pct. 20 din Legea nr. 237/2015;

d) sistemul de administrare al asigurătorului este unitar sau dualist.

Art. 4. — Cu privire la activitatea asigurătorului în corelație cu alți asigurători sau cu piața asigurărilor, direcția care exercită funcția de supraveghere analizează următoarele:

a) sumele recuperabile provenite din achiziția creanțelor față de terți (subrogare în drepturile acestora) sau din achiziționarea drepturilor de proprietate asupra bunurilor asigurate;

b) creanțe din operațiunile de reasigurare și din operațiuni de asigurare intermediare;

c) datorii din operațiunile de reasigurare și din operațiuni de asigurare intermediere.

CAPITOLUL III

Criterii pentru evaluarea impactului intrării în dificultate a unui asigurător asupra pieței de asigurări, asupra altor asigurători

Art. 5. — Pe lângă riscurile de subscriere, de piață, de credit și operaționale, evaluarea efectuată de direcția care exercită funcția de supraveghere poate include cel puțin:

a) rezultatele simulării de criză efectuate prin teste necesare care să evalueze capacitatea asigurătorului de a face față unor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra pieței de asigurări;

b) expunerea la riscul de concentrare și gestionarea acestuia de către asigurători;

c) soliditatea, caracterul adecvat și metoda de aplicare a politicilor și procedurilor asigurătorilor pentru gestionarea riscului rămas asociat cu utilizarea tehnicilor de minimizare a riscului de subscriere, potrivit prevederilor legale prevăzute la art. 1 alin. (2) pct. 37 lit. b) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare;

d) măsura în care fondurile proprii deținute de un asigurător cu privire la elementul care este disponibil sau poate fi apelat pentru a acoperi integral pierderile, astfel încât să se asigure continuitatea funcțiilor critice;

e) expunerea la riscul de lichiditate pe termen scurt și lung, măsurarea și gestionarea acestuia de către asigurători, inclusiv elaborarea de analize ale scenariilor alternative, gestionarea factorilor de minimizare a riscului și planuri de urgență eficiente;

f) rezultatele simulărilor de criză realizate de asigurători care utilizează un model intern integral sau parțial de calcul SCR pentru acoperirea riscului de piață;

g) distribuirea geografică a expunerilor asigurătorilor;

h) strategia de afaceri a asigurătorului;

i) evaluarea riscului sistemic în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1).

Art. 6. — (1) În scopul art. 5 lit. e), direcția care exercită funcția de supraveghere efectuează cu regularitate o evaluare detaliată a gestionării riscurilor de lichiditate de către asigurători. În vederea realizării analizelor respective, direcția care exercită funcția de supraveghere are în vedere caracterul corespunzător al compoziției activelor în ceea ce privește natura, durata și lichiditatea acestora în vederea îndeplinirii obligațiilor asigurătorului pe măsură ce acestea ajung la scadență.

(2) În vederea stabilirii elementelor prevăzute la art. 5, direcția care exercită funcția de supraveghere examinează dacă analizele efectuate pentru portofoliile de asigurare permit asigurătorului să-și vândă sau să-și acopere pozițiile într-un termen scurt, fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață.

(3) Analiza și evaluarea, efectuate de direcția care exercită funcția de supraveghere, includ expunerea asigurătorului la riscul de subscriere și de credit rezultat din activitățile acestuia din afara portofoliului de tranzacționare. Totodată, se impun măsuri în cazul asigurătorului a cărui valoare economică scade cu mai mult de 20% din fondurile proprii, ca urmare a unei modificări neașteptate a subscrierilor.

(4) Analiza și evaluarea, efectuate de direcția care exercită funcția de supraveghere, includ sistemul de guvernare deținut de asigurător, precum și capacitatea conducerii executive și administrative de a-și exercita atribuțiile, potrivit Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

(5) În vederea efectuării analizei și a evaluării respective, direcția care exercită funcția de supraveghere are acces cel puțin la ordinele de zi și documentele justificative ale reuniunilor organelor de conducere și ale comitetelor acestora, precum și la rezultatele evaluării interne sau externe a performanțelor organelor de conducere.

Art. 7. — Direcția care exercită funcția de supraveghere informează direcția care exercită funcția de rezoluție asupra tuturor analizelor și evaluărilor efectuate în baza prezentei norme în vederea includerii informațiilor în cadrul planului de rezoluție ori pentru actualizarea corespunzătoare a acestora.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 8. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Mișu Negrițoiu

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI GALAȚI

LISTA

**cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Galați
cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile
Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române
cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială**

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației Titlul proiectului	Județul/Municipiul	Nr. de beneficiari	Cuantumul sumelor acordate pentru anul 2016
1.	Asociația Filantropică Creștin Ortodoxă „Sf. Vasile cel Mare”, Centrul rezidențial de fete	Municipiul Galați	30 de persoane	244.407,00 lei
2.	Asociația Filantropică Creștin Ortodoxă „Sf. Vasile cel Mare”, Centrul Multifuncțional de Servicii Sociale „Speranța”	Municipiul Galați	50 de persoane	277.777,00 lei
3.	Fundația „Familia” Galați, Centru de zi pentru copii aflați în dificultate	Municipiul Galați	50 de persoane	76.388,00 lei
4.	Fundația „Familia” Galați, Centru de recuperare pentru victimele violenței domestice	Municipiul Galați	10 persoane	91.666,00 lei
5.	Fundația Inimă de copil „Centrul de zi pentru copii din familii în dificultate”	Municipiul Galați	30 de copii și 20 de părinți	61.112,00 lei
6.	Fundația „Cuvântul Întrupat”, Centrul comunitar pentru copii aflați în dificultate „La Vale”	Municipiul Galați	40 de persoane	79.445,00 lei
7.	Fundația „Împreună”, Centrul de îngrijiri comunitare la domiciliu pentru persoane vârstnice defavorizate	Municipiul Galați	40 de persoane	39.000,00 lei
8.	Fundația „Împreună”, Clubul Seniorilor — complex de servicii sociale	Municipiul Galați	30 de persoane	36.666,00 lei
9.	Asociația Persoanelor cu Handicap „Sporting Club”, Centrul de zi și sănătate „ACCES pentru TOȚI”	Municipiul Galați	100 de persoane	88.000,00 lei
10.	Alianța Romilor din Județul Galați, Centrul de sprijin social pentru romi	Municipiul Galați	40 de persoane	25.800,00 lei
11.	Asociația Filantropică „Sf. Antonie cel Mare”	Municipiul Galați	50 de persoane	142.685,00 lei
12.	Fundația de Sprijin a Vârstnicilor — Centrul de zi „Speranța” pentru persoane vârstnice cu dizabilități	Municipiul Galați	20 de persoane	36.666,00 lei
13.	Fundația de Sprijin a Vârstnicilor — Centrul de îngrijiri comunitare la domiciliu pentru persoane vârstnice defavorizate	Municipiul Galați	100 de persoane	77.777,00 lei
14.	Asociația Multifuncțională Filantropică „Sf. Spiridon” — Centrul de zi pentru copii „Sf. Spiridon”	Municipiul Galați	70 de persoane	261.787,00 lei
	TOTAL			1.539.176,00 lei

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BRAȘOV
DIRECȚIA DE SERVICII SOCIALE

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Brașov cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației	Unitatea de asistență socială pentru care se acordă subvenția	Cuquantumul subvenției aprobate (lei)
1.	Fundația Hospice „Casa Speranței”	Centrul de zi pentru persoane adulte cu dizabilități	77.700 lei, pentru un număr mediu lunar de 37 de beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 175 lei/beneficiar
2.	Fundația Hospice „Casa Speranței”	Centrul de zi pentru copii cu dizabilități	21.000 lei, pentru un număr mediu lunar de 10 beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 175 lei/beneficiar
3.	Fundația Hospice „Casa Speranței”	Unitate de îngrijiri la domiciliu pentru persoane cu dizabilități	90.720 lei, pentru un număr mediu lunar de 63 de beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 120 lei/beneficiar
4.	Asociația Delta Brașov	Centrul de zi pentru persoane vârstnice	42.000 lei, pentru un număr mediu lunar de 20 de beneficiari, nivelul mediu lunar al subvenției fiind de 175 lei/beneficiar

★

MUNICIPIUL TÂRGU MUREȘ
DIRECȚIA ACTIVITĂȚI SOCIAL-CULTURALE ȘI PATRIMONIALE
SERVICIUL ACTIVITĂȚI CULTURALE, SPORTIVE, DE TINERET ȘI LOCATIV

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Târgu Mureș cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației	Județul/Municipiul	Cuquantumul sumelor alocate pentru anul 2016 — lei —
1.	Fundația UnitarCoop — Târgu Mureș	Municipiul Târgu Mureș	32.764,20
2.	Fundația Curcubeu — Szivárvány-Rainbow — Târgu Mureș	Municipiul Târgu Mureș	51.497,04
3.	Asociația Familiilor și Familiilor Mari Marianum — Târgu Mureș	Municipiul Târgu Mureș	14.041,80
4.	Fundația Talentum — Târgu Mureș	Municipiul Târgu Mureș	46.992,00
5.	Fundația Creștină Rhema — Centrul de zi „Ioana” — Târgu Mureș	Municipiul Târgu Mureș	32.894,40
6.	Fundația Creștină Rhema — Casa Iona	Municipiul Târgu Mureș	24.272,04
7.	Asociația Hifa — România Ajutor pentru Toți — Târgu Mureș	Municipiul Târgu Mureș	50.550,48
8.	Fundația Creștină Diakonia — Târgu Mureș	Municipiul Târgu Mureș	46.806,00
TOTAL			299.817,96

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

